

Kwantificering van het resistentiespectrum tegen xyleem-embolie (:verstopping) om variëteiten en risicogebieden in een toekomstig droog klimaat te identificeren

Het in stand houden van de wijnproductie tijdens de opwarming van de aarde hangt deels af van het optimaliseren van de keuze van plantmateriaal voor een bepaalde wijnbouwregio en het ontwikkelen van droogtebestendige cultivars. De vooruitgang in deze richting wordt echter belemmerd door het gebrek aan begrip van verschillen in droogteresistentie tussen Vitis-genotypes. Men onderzocht patronen van kwetsbaarheid voor xylemembolie binnen en tussen 30 Vitis-soorten en ondersoorten (variëteiten) van verschillende locaties en klimaten, en beoordeelden het risico op kwetsbaarheid voor droogte in 329 wijnbouwregio's wereldwijd. Binnen een variëteit nam de kwetsbaarheid voor embolie tijdens de zomer af. Onder variëteiten hebben we grote variaties gevonden in droogteresistentie van het vasculaire systeem in wijnstokken. Dit is met name het geval binnen Vitis vinifera, met variëteiten verdeeld over vier clusters van kwetsbaarheid voor embolie. Ugni blanc en **Chardonnay behoorden tot de meest kwetsbare (!)**, terwijl Pinot noir, Merlot en Cabernet Sauvignon tot de meest resistente behoorden. Regio's die mogelijk een groter risico lopen kwetsbaar te zijn voor droogte, zoals Poitou-Charentes, Frankrijk en Marlborough, Nieuw-Zeeland, hebben niet noodzakelijkerwijs een droog klimaat, maar dragen eerder een aanzienlijk deel van kwetsbare variëteiten. We tonen aan dat wijnstokrassen mogelijk niet gelijk reageren op warmere en drogere omstandigheden, en benadrukken dat hydraulische eigenschappen essentieel zijn om de geschiktheid van de wijnbouw bij klimaatverandering te verbeteren.

Meer? [LINK](#)